

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 6 luni » 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mlea publicitate 5 bani cuvintul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Țască.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, Cântecul cel vechiu al Oltului (poesie). — *Th. D. Speranția*, Marea școală națională. — Școala în camera deputaților. — *N. Rădulescu-Niger*, Trébă de érnă (poesie). — *Dr. Const. A. Macri*, Crescerea, albirea și căderea părului. — *N. Moga*, Ce trebuie făcut ca să ouă găinele. — *Dr. Irinia Popescu*, Corespondența medicală. — Sfaturi: Mijloc să dispară mirosul de vâpsea. Limonadă contra răgușelei. Pentru argășitorii. Pentru copiii cari varsă. — De pe Domentile Coronel. — Informațiuni. — Teatru sătesc. — Societăți economice la sate. — Mulțumiri.

Ilustrațiuni: D-l Spiru Haret, Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice. — Intrarea principală a vechiului palat de la Cotroceni. — Monumentul lui Pușkin din grădina publică de la Chișineu. — Cocos. — Găină. — Călătorul în primejdie.

„Drogheria Universală” Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajii, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru tualetă aduse din Paris, fabricale cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale prospete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de puciosă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierte, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru usul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bandage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maximale, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Drogherie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu

26-16.

A apărut:

LITERATURĂ ȘI ȘTIINȚĂ POPULARĂ cu următorul sumar:

Literatură Română

Scopul acestei scrieri: *Șeșetorea*. O admirabilă idilă în versuri, asupra căreia atragem deosebit atențiunea tuturor cititorilor.

Literatură Rusă

Romanul Căsătoriei (complet), de L. Tolstoi.

Literatură Suedeză

Toma Utter (Nuvelă umoristică).

Literatură Francesă

Cântecul Soților Bătrâni, de Pierre Loti.

Istoriore: *Primul meu amor. Al doilea Amor.*

Al treilea Amor (Revue Anecdotique).

Literatură Germană

Istoria unei umbrelor, satiră de M. G. Saphir.

Fie-care număr va cuprinde cel puțin 10 côle tipar, și un roman. Romanele, de cei mai renumiți scriitorii, vor fi publicate în întregime. Fie-care gen de literatură, se pöte broșă și separat.

Un exemplar 1 leu. Abonament pe 12 numere 10 lei.

Se găsește spre vânzare la toate librăriile și depositarele de ziare din țară.

Orî-cine va trimite abonamentul, până la 15 Ianuarie 1903, va primi, fără altă plată: Un elegant calendar cu foî zilnice pe 1903. precum și cărți literare și științifice renumite, în valöre egală abonamentului.

În privința altor numere...

cu totul excepționale, ce se acordă cititorilor acestei reviste, a se vedea anunțul din revistă.

Pentru deslușiri a se adresa:

La librăria Cooperativă „Munca”, Piața-N.

4-2.

DE VÂNDARE

Moșia Obediņu Comarnic

10 klm. departe de Craiova. 664 pogone; din care 500 pădure tînără, 140 arabile, 24 livezi, bălți, zăvoiu, Ecarete noi de zid. 200 lei pogonul; se pöte plăti chiar în 10 ani cu procente, depunându-se jumătate înainte. Doritorii se vor adresa d-lui inginer Theodor Chivulescu, Craiova, str. Regina Elisabeta 18.

26-22.

Vindecarea garantată a or-cărei boli, or-cum s'ar numi ea, la bărbați, femei și copii, fie cât de grea și căutată de cei mai celebrii medici, când suferindul pöte urmă tratamentul respectiv fără medicamente și fără operații după

Noua Artă de vindecare a d-lui Louis Kuhne.

Sfaturi între 9-10 dimineța afară de Duminicile.

Provincia cât cu puțință prin scrisöre.

Prospecte de cură gratis.

Toma Simionescu, Tömnei 30.

Mii de bolnavi, părăsiți de doctori, au fost încă scăpați prin acest metod de căutare.

CÂNTECUL CEL VECHIŪ

AL

OLTULUI

— Vine, tată, Oltul mare;
Malul stâng de-abea-l zăresc.
— Las' să vie Oltul mare,
Că, Români de când trăesc
Oltul tot la piept ne are
Că-î al nostru și ne știe
Și nu bate cu mînie
Malul cel băsărăbesc.
Vine mare, las' să vie
Că ni-e sol dumneȃesc.

— Vine, tată, Oltul mare
Brađi trăsniți rostogolind.
— Las' să vie Oltul mare,
Căci Tătarii 'ncóce tind,
Dar li-e Oltul în cărare
Și n'au inimă să-l trecă
Și sperieți se 'ntorc și plecă,
Cu noi horă nu se prind.
Las' să vie, că-î înecă,
Neamul nostru mântuind.

— Vine, tată, Oltul mare,
Și cu sânge — amestecat.
— Las' să vie Oltul mare
Că mulțimi de oști tătare
El pe mal a apucat.
Lifte pórta, lifte duce,
Lifte, bată-î sfînta cruce:
Oltul capul le-a mâncat!
Las' să vie, să î apuce
Că ni-e scut de Domnul dat.

G. Coșbuc.

Marea școlă națională

vorba despre *Domeniile Corónei*.

Învățătura se dă prin pilde.

Ori-ce învățatură se dă prin pilde.

Învățatură se chemă și ceea-ce aflî de la alții, învățatură se chemă și ceea-ce prin practică mai mult sau mai puțin îndelungată te depriți a face.

Locul de unde poți căpêta învățatură se numesce școlă.

S'a dis că lumea e cea mai mare școlă, este adevărat; dar este adevărat și aceea că școlă lumii este cea mai grea, cea mai costisitoare, cea mai periculoasă. Se 'nțelege că pe acei ce intră în bătălie, în răsboi, nevoea îi învață cum să se lupte. Dar mulți din acei ce intră în bătălie mor înainte de a se învăța cum să se lupte. Se 'nțelege că în largul mării ai mai mult loc de înotat; dar după ce te-ai deprins mai întâiu a înotă în apă mai mică unde eră mai puțin pericol, orî pôte nici un pericol, poți în urmă să înoți, la nevoe, și în largul mării.

Școlă lumii este ca și largul mării: precum în largul mării faci încercări de înotat pe socotela vieții tale, așa și în lume faci încercări de viêtă pe socotela ta.

Precum sciū ómenii că în largul mării este periculos și nu se avîntă să învețe a înotă acolo, dacă nu au învățat de mai nainte; așa și în lume, mulți ómenii se feresc de a încercă să facă chiar lucruri de acele cari sunt bune și folositoare și fără nici un pericol.

În acest cas se găsesc sătenii noștri. Sătenii noștri nu sciū cum să cultive pămîntul, nu sciū cum să scôtă din el cât mai mult și mai ușor; nu sciū cum să 'și facă munca lor spornică; nu sciū multe, putem dice chiar că nu sciū nimic bine. Ceea-ce sciū ei a face, fac așa cum se făcea acum cine scie

câte sute de ani în urmă. Nu știu și nu îndrăznesc să încerce. Nu îndrăznesc să încerce pentru că multe încercări le-au eșit rău.

Mai încercat, adecă mai necăjit popor ca poporul nostru, nu știu dacă s'a mai pomenit.

Au fost vremuri când nu putea răsufla din pricina popoarelor barbare cari năvăliau neconținut. În urmă, după ce au încetat popoarele barbare, atunci au început să-l apese cele puternice.

Pe când popoarele europene învățau în școli anumite toate învățăturile vieții; pe când Europa făcea literatură și artă, poporul nostru se sbuciumă în luptă cu nesiguranța zilei de mâine și cu nesiguranța vieții.

Încercat a fost poporul nostru, de aceea a pierdut el însuși gustul de a face încercări, sau mai bine zis, a pierdut încrederea în izbândă.

Pentru ca acest popor, adecă sătenii noștri, să capete iarăși gustul și încrederea în încercări pe cari până acum nu le-au fost făcut; mulți învățați ar fi trebuit să 'și frămînte mintea, ca să ajungă la puțin lucru și multe milioane ar fi trebuit să se cheltuiască pentru a se face fel de fel de școli prin cari sătenii să ajungă nu știu la ce.

Dumnezeu însă a îngrijit de noi, El cu bunătatea lui ne-a dat ce ne trebuia. Majestatea Sa Regele a avut ideea ca din Domeniile Coronei să facă o școală pentru popor și dl Ion Kalinderu, administratorul Domeniului Coronei, formeză astăzi *Marrea Școală Națională* pentru sătenii noștri.

Pe Domeniile Coronei găsesc ei pilde vedute și pipăite de felul cum trebuie cultivat pămîntul, de cultura grădinelor, de cultura pomilor, de creșterea vitelor, de exploatarea pădurilor, a munților, a văilor, a apelor, a tot ce pămîntul pune la dispozițiunea omului.

Domeniile Coronei sunt școli, pentru că pe ele vede sătenul nostru fel de fel de lucrări și încercări, cari pe dînsul nu 'l costă nimic, dar din cari el își poate alege de o cam dată pe acelea cari le

póte face și el acuma, pentru ca mai târziu să le facă și pe altele.

Să se gândească, cei-ce au vizitat Domeniile, la deosebirea dintre sătenii de pe aceste domenii și dintre sătenii de pe cele-lalte moșii, și cine n'a vizitat Domeniile Corónei și cine vrea să 'și facă o idee despre starea și viitorul populațiunii noastre sătesci, ar trebui să viziteze Domeniile Corónei.

E colosală activitatea ce desfășură d-l Ion Kalinderu, dar e și neprețuită. Pe Domeniile Corónei nimic nu e lăsat la voea întâmplării, ci totul e organizat, totul e prevădut și punctual dispus.

Circulările d-lui Kalinderu au început de pe acuma să alcătuască un codice al disciplinelor agricole, un codice neprețuit pentru totă populațiunea noastră agricolă.

Pe Domeniile Corónei cred că ar trebui să se trimită să facă practică învățătorii cari vor fi numiți să învețe pe copiii sătenilor a trăi și a fi săteni fericiți.

Noi nu ne închipuim ce neprețuită și *Mare Școlă Națională* sunt pentru țara noastră Domeniile Corónei.

Th. D. Sperantia.

Mijloc de a face să dispară mirosul în camera unde s'a văpsit. — Nu este nimic mai plăcut, pentru multe persoane, ca mirosul ce se răspândește în camera văpsită de curînd. Acest miros din cauza terebentinei și altor substanțe ce conține văpséua, provocă migrene, din cauză că aceste substanțe consumă oxigen din aer. Pentru a face să dispară acest miros, se pune în mijlocul camerei un vas deschis, ca farfurie, strachină etc., plină cu clorură de calciu. Să se închidă atât ușile cât și ferestrele în timp de 24 ore, în urmă se va deschide toate pentru a produce un curent de ventilație. Tot mirosul va fi dispărut în scurt timp.

Școala în camera deputaților.

Vorbind în numărul trecut de cuvîntarea rostită de d-l Ministru al Instrucțiunii, cu prilejul budgetului acestui Minister, amf ăgăduit că o vom reproduce, de ore ce privește școala și istoricul ei de la 1864 și până astăzi.

Iată-l:

Domnilor Deputați,

Voiu profita de ocasiunea ce-mi procură discuțiunea budgetului din anul acesta, ca să aduc la cunoștința Camerei câte-vă lucruri cari cred că o vor interesa, în ceea-ce privește mersul învățămîntului nostru public în anii din urmă.

Este necesară această expunere, fiind-că sunt aproape cinci ani de când a început perioada de transformare a învățămîntului pe baza legilor din 1898 și 1899, și împrejurările nu mi-a permis încă ca să aduc la cunoștința nici a Camerei, nici a Capului Statului, printr'un raport detaliat, cele ce se fac în ministerul pe care-l conduc, pentru ca să fiți în cunoștință de modul cum se aplică legile votate de d-văstră.

De aceea, să nu vă surprindă dacă voiu ține cuvîntul ceva mai mult, deși nu voiu insistă asupra tuturilor lucrurilor pe cari s'ar cuveni să le ating.

Pentru același motiv, rog pe amicul meu d-l Mitescu, să-mi permită ca, la cestiunea ridicată de d-sa, să nu răspund decât atunci când va veni în discuțiune capitolul VII, acesta fiind o cestiune specială, iar nu un obiect de discuțiune generală.

D-lui deputat Gherghiceanu îi răspund la început, ca să înlătur din discuțiune și punctul special asupra căruia m'a întrebat d-sa, anume ce am de gând să fac cu terenul și cu localul vechii gări, care mi se oferă de către orașul Râmnicu-Sărat.

Răspund că, în principiu, sunt hotărât să primesc oferirea; însă, de când a fost acolo inspectorul și arhitectul ministerului ca să vadă locul și clădirea, mi-a fost imposibil să mă ocup de afacerea acesta. D-văstră știți că, în timpul când sunt Camerele deschise, timpul nostru pentru lucrări este foarte restrâns.

Afară de acesta, cestiunea instituțiunii ce este să se facă la Râmnicu-Sărat este strâns legată cu o altă cestiune care nu este încă rezolvată, aceea a Casei de economii a corpului didactic, proiect votat deja de Senat, și pe care l voiu aduce chiar mâine în discuțiunea Camerei.

Cât pentru școala profesională din Râmnicu-Sărat, nu pot anul acesta să fac nimic pentru dinsa, pentru că, cu budgetul nostru, așa de restrâns cum este, nu am putut să creez nici o cheltuială nouă pentru Stat.

Prin urmare, școala profesională din Râmnicu-Sărat, cum a trăit până acum, va mai trăi încă, până când vom vedé ce se póte face cu dinsa.

Vin acum la cestiunile generale, pe cari le-a ridicat d. Ștefan Ión. D-lor, este anevoie, și nu încerc ca să expun înaintea d-vóstră tóte măsurile pe cari a fost indus ministerul instrucțiunei să le ia în anii din urmă, pentru aplicarea legilor din 1898 și 1899.

Sunt însă unele lucruri, în strânsă legătură cu budgetul, și cari merită să fie expuse mai amănunțit înaintea d-vóstră.

Așa este cestiunea frecuentărei școlelor rurale, atinsă de d-l Ștefan Ión.

D-lor, tóte ramurile învățămîntului public la noi au căpătat o dezvoltare mai mare decât cea necesară, după trebuințele țarei, afară de două: învățămîntul primar rural și învățămîntul profesional. În colo, învățămîntul secundar, cel primar urban și cel superior, ar pute, fără inconveniet, să fie restrânse la proporțiuni mai modeste, fără să înceteze de a răspunde la trebuințele țarei. (Aplause).

D-l Spiru Haret
Ministrul Cultelor și Instrucțiunei publice.

D-vóstră, cari ați urmat desfășurarea afacerilor publice de câțiva ani încóce, înțelegeți bine de ce a fost așa.

Prima cauză a rēului a fost că la 1864, când s'a făcut legea învățămîntului, acel care a fost autorul legēi, nu a avut timpul să tragă și planul ei de aplicare. Guvernele se schimbau atunci de trei-patru ori pe an. Acel care a făcut legea nu a putut să o aplice,

iar urmașii lui au lucrat mai mult după inspirația momentului. Așa s'a întâmplat, că unele părți au luat o dezvoltare anormală, pe când altele au rămas cu mult în urmă. (Aplause).

În special, învățământul profesional nu era atins de loc în legea de la 1864; căci, deși ea întrebuițează cuvinte ca școlă reală, școlă de aplicațiune, dar aceste cuvinte însemnau într'însa cu totul altceva de ceea-ce înțelegem noi prin școlă profesională.

Legea din 1864 a pus jalónele unei organizări a învățământului, și pentru acea vreme putem dice că a fost destul de bine concepută, dacă trecem cu vederea unele greșeli, cari se explică în mare parte prin împrejurările când s'a făcut legea. Dar chiar de jalónele puse la 1864 noi nu ne-am ținut destul de bine. Pe unele drumuri am mers prea departe, iar pe altele am rămas în urmă.

Ast-fel, am rămas în urmă în învățământul rural. Causele sunt multe: lipsă de localuri, lipsă de personal, lipsă de interes din partea sătenilor, și altele multe.

Lucrurile nu mai pot merge însă tot așa. Sutele datorii ca să punem regula, care până acum a lipsit, în dezvoltarea învățământului nostru. (Aplause).

Acolo unde a luat prea mari proporții, trebuie să-l restrângem, să oprim avântul pe care l'a luat, pentru că tot atât de mare rău este, într'un organism de Stat, dezvoltarea anormală a unei părți, ca și lipsa de dezvoltare a altor părți.

Trbuie numai decât să facem ce vom pute, ca să câștigăm timpul pierdut în ceea-ce privesce învățământul rural. Acolo avem lipsuri de mai multe feluri: ne lipsesc localuri, ne lipsesc parte din personal, precum și dotațiunea materială a școlii.

D. At. Mitescu: Și executarea ei.

D. Sp. Haret: Întru cât privesce localurile, iată ce se întâmplă. Comunele rurale sunt prea sărace, ca să potă face față primei lor obligațiuni, necesară ca să aibă școlă, anume obligațiunei de a avea un local convenabil. Din astă cauză, în multe comune nu s'au putut înființa școlii de loc, de vreme ce nu era măcar un acoperiș sub care să o adăpostescă, iar pe unde s'au înființat, populațiunea școlii era mai tot-deauna cu deservire insuficientă.

Închipuți-vă sate în cari erau 400 — 500 de copii în vârstă de școlă, și a căror școlă se resumă într'o cameră de locuință țărănească de 15 m. p.

Într'o asemenea școlă, puteau să încapă cel mult 20 de copii; dar restul până la 400 ce făceau?

Tocmai aci e locul să răspund d-lui Mitescu: să aplicăm legea obligativității; să amendăm pe sătenii cari nu-și trimet copiii la școlă. Dar când sătenii ne vor trimite 400 de copii și noi nu vom avea loc decât pentru 20, a cui va fi răspunderea? A lor, a comunei sau a Statului?

Iacă unde stă una din principalele cauze ale rului; iacă pentru ce învățământul rural a dat așa de slabe rezultate.

Statul a făcut cheltueli mari pentru învățământul rural, fără ca rezultatul să răspundă la așteptările lui. Dar silințele lui au fost ză-

dărnicate prin neputința saŭ prin inerția comunelor, cari trebuiau să-î procure localele necesare.

Noi, când înființam o școlă rurală unde-va, plăteam un învățător care, după lege, era dator să dea instrucție la 80 de copii; dar acestui învățător i se puneă la dispoziție o sală abia pentru 20 de copii. Statul plătea dar învățătorului pentru 80, și nu putea primi instrucție de la dînsul de cît 20 de copii. Prin urmare, abia un sfert din cheltuiala făcută de Stat producea efect util: cele-lalte trei sferturi erau aruncate în vînt.

Pentru ce dar să ne mirăm că la țară găsim abia 12—15% omenî cari știu carte, după ce de 40 de ani avem legea învățămîntului obligatoriu? (Aplause).

Este adevărat că nu trebuie să luăm în mod prea absolut această cifră. Proporția acăsta de 12—15% de omenî cu știință de carte, s'a stabilit prin rezultatele constatate cu ocaziunea recrutărei. Se știe că, la recrutare, fie-care tiner trebuie să declare dacă știe carte, și este o manie printre tinerii de la țară ca să declare că nu știu carte, chiar cînd știu; le-a intrat în cap că cei cari știu carte, fac serviciu mai lung.

Situația dar nu este așa de rea, după cum ar părea după cifra citată de mine; totuși este departe de a fi stălucită.

Ei bine, partea acăsta a rîului, cea care privește localurile, cred că suntem pe cale să o îndreptăm. (Aplause).

O să trebuiască ani de muncă, dar suntem pe calea cea bună (Aplause).

Maî întâiu a venit înființarea minunatei instituțiunii a Casei școlilor, acum șese ani. (Aplause). Camera de atunci îi pusese la dispozițiune 30 de milioane, pentru ca să ajute comunele în clădirea localurilor lor de școlă. Cunoșceți însă împrejurările cari au făcut ca această generoasă intenție să nu pótă fi îndeplinită. Din cele 30 milioane, s'au cheltuit numai vre-o 5 milioane, cari au servit pentru a se face din nou vre-o sută și mai bine de localuri de școlă, și pentru a se transformă și complectă altele. Proporția nu este tocmai avantajoasă, fiind-că prețul fie-cărui local revine prea scump.

Dar lucrul se explică lesne. Întâiu, era dificultatea cea mare de a construi în bune condiții. Întrîga operațiune era dirigiată de la București, de la Casa școlilor. Era enorm de greu să se găsească antreprenori pentru câte un local prin fundurile județelor, și pe urmă era și mai greu a priveghea ca acești antreprenori să facă lucrările bine. Mai era și greutatea de a procură materialul, de a păzi legea comptabilităței, și câte altele.

Al doilea rîu a fost că noi ne-am făcut iluziune că cele 30 milioane vor fi fără sfârșit, și am făcut planuri prea luxoase pentru localurile ce aveam să construim. Acum am revenit la o apreciere mai justă a lucrurilor. (Aplause).

Acum cînd nu mai avem nici o centimă la Casa școlilor pentru clădirile școlare, am dat voie ca să se facă construcțiunea din ori-ce material, cu singura condiție ca să aibă dimensiunile cerute de lege și de cerințele igienice (Aplause).

Nu mai cer temelie de piatră, nici ziduri de cărămidă comprimată; mă mulțumesc și cu o construcție de gard, dar destul de mare ca să încapă copiii în ea. Am lăsat liberă inițiativa autorităților locale, primar și prefect, și s'au pus cu toții pe lucru. Unii au dat serbări, alții au făcut loterii, alții au făcut subscripții, și rezultatul este că în anul acesta s'au clădit 234 localuri de școală. (Aplause).

Pentru anul viitor am promisiuni că se vor face și mai multe. Sunt unele județe, cum e, spre exemplu, Brăila, Putna și altele, unde mișcarea acesta a fost cu deosebire îmbucurătoare.

Sunt sigur că mișcarea începută nu va slăbi, așa că până în 9 sau 10 ani, toate școlile rurale vor avea locale bune și încăpătoare, fără ca comunele să se fi ruinat. (Aplause).

Vine acum o altă cestiune: cestiunea învățătorilor.

Învățătorii pe cari i-am recrutat pe la 1864 și mai încôce, lăsaui foarte mult de dorit, căci nu erau pregătiți în de-ajuns; ba pot dice că în mare parte nu erau de loc. Legea permitea ca un absolvent a patru clase primare să fie numit învățator. Ce se putea aștepta de la dînșii?

Din fericire, Suveranul nostru ne-a învățat ce trebuie să facem. (Aplause).

El a înființat prima școală normală de învățători, școală care a luat o desvoltare atât de însemnată, și pe urma căreia s'a mai făcut și altele. Atunci a fost natural ca să se înscrie în lege că numai normalisti să fie învățători. Și, în adevăr, acest principiu a și fost înscris pentru prima oră în proiectul de lege din 1886, și consacrat pe urmă prin legile din 1893 și 1896. Așa se face că acum corpul învățătorilor se recrutează din ce în ce mai bine, și că putem comptă pe dînșii în unele împrejurări în cari altă dată nici nu eră de gândit să ne adresăm la dînșii (Aplause).

Sunt ministru acum de aproape două ani și am cea mai mare mulțumire, constatând cu cât foc, cu câtă sirguință și cu câtă pricepere acest corp pôte să dea ajutor la cele mai mari și mai noile întreprinderi. (Aplause).

Pôte cu altă ocasiune voi pute vorbi mai pe larg despre curentul excelent care domnesce printre învățători; vă voi spune atunci lucruri cari vă vor bucura. Nu pot însă să trec fără să amintesc de instituția băncilor populare, pe cari cu toții o prețuim așa de mult. Acastă instituțiune este fapta lor proprie. (Aplause).

De la centru li s'au dat numai sfaturi și îndemnuri, nimic alt.

Așa dar, în ceea-ce privesce pe învățători, suntem liniștiți pentru viitor: învățători foarte meritoși și capabili avem adă în părțile cele mai depărtate ale țării, și atunci când au ce le trebuie, un local convenabil, material didactic, lemne pentru încălzit și primari cari să nu-i necăjescă prea tare, vă asigur că se obțin rezultate minunate, pe cari am pute să le arătăm cu mândrie ori unde, chiar și în țările cele mai înaintate. (Aplause).

Este, însă, un alt mare neajuns: nu avem destui învățători. Populațiunea școlară sătescă de la noi este cam de 700.000 copii, și

noi avem abia 4.500 învățători în cifră rotundă, dintre care 500 sunt învățători de cătun.

Dar 4.500 învățători nu sunt de ajuns pentru 700.000 copii, chiar dacă ași impune fie-căruia 80 de copii și chiar dacă comuna mî ar da sala care să conțină acești 80 copii.

Acésta este o a doua cauză pentru care frecuentarea scólelor rurale, în loc să fie de 700.000 copii, este numai de 250.000. Prima cauză a fost lipsa de localuri de școlă, a doua este lipsa de învățători.

În anul 1886, pe când era d-l Sturdza ministru al instrucției publice, s'a făcut o statistică foarte minuțioasă după care s'a calculat pe urmă sat cu sat, câți învățători ar trebui pentru ca învățămîntul rural să fie complectat, și s'a găsit că ar trebui să avem 10.500 învățători, ca să fie atâți câți trebuiesc. Astăzi sunt numai 4.500, deci am avea un gol de 6.000 învățători.

Ei bine, orî câtă tragere de inimă am avea cu toții să împlinim acest gol enorm, știu bine că nu curînd se va putea face acésta; 6.000 învățători represintă 6.500.000 lei mai mult în budget pe fiecare an. Dacă am sta să șeptăm până când să putem adăugi atâta la un singur capitol din budgetul unui singur minister, ar însemna că ne condamnăm să nu ne vedem nici odată visul cu ochii, și pôte nici urmașii noștri.

A trebuit dar să căutăm mijlócele de a micșora dificultatea, și mijlócele acestea socotesc că s'au găsit într'un mod foarte fericit; iată cum:

Școlă primară rurală are 5 clase. Cele mai multe școli rurale au un singur învățător. Prin urmare, în genere învățătorul rural are să se ocupe de o dată cu 5 serii de copii, ba încă de cele mai multe orî sunt 6 serii pentru că începătorii adese orî sunt împărțiți și ei în 2 serii. Învățătorul trebuie dar ca, pe când se ocupă să învețe alfabetul pe prima serie, să aibă ochiul și asupra celor-alte 5 serii, ca să le țină în ordine, saū să le dea câte ceva de lucru ca să le ocupe. Oboséla ce rezultă de aci pentru dînsul este foarte mare; căci pentru un innățător greutatea nu este atâta ca să aibă înaintea lui 80 de copii, cât este ca acești 80 de copii să fie împărțiți în mai multe feluri deosebite. Este cert că mai lesne este învățătorului să aibă 80 de elevi de o singură clasă, de cât 20 de elevi împărțiți în 6 clase diferite.

Acest lucru este știut și ușor de înțeles.

Preocupat de acésta greutate, încă de când eram în guvern de rîndul trecut, cu ocasiunea unei convocări a consiliului general, am pus cestiunea: ce este de făcut pentru ca să putem reduce munca învățătorului, fără ca să reducem învățămîntul?

Omenî foarte distinși, cari făceau parte din acel consiliu general, în special d-l inspector general Meisner și d-l inspector Halitza, care este încă și astăzi în administrațiunea ministerului, au găsit un mijloc foarte ingenios: s'au gândit de a pune pe școlarii de clasa a doua la un loc cu cei de a treia într'o clasă care se face în doi ani; iar pe cei de clasa IV la un loc cu cei de a V, într'altă clasă, de doi ani.

În realitate, școlarii fac tot 5 ani de învățatură, însă învățătorul

nu are înaintea sa de cât 3 serii de școlari. Ast-fel dificultatea este redusă în proporțiunea de la 5 la 3.

Acésta, d-lor, a fost deja un progres enorm.

Dar atâta nu a fost încă de ajuns; căci, de și nu erau de cât 3 serii de școlari, este evident că atunci când învățătorul se ocupă cu seria I, seriile II și III, neavând ce să facă, ședeau cu mâinele la piept.

E adevărat că programul dăce că în acest timp seriile acestea să se ocupe cu exerciții indirecte; dar aceste ocupațiuni indirecte se reduceau în realitate la jucării și glume între copii, învățătorul mai având greutatea ca să-i țină în frâu, în timpul când se ocupa și de seria cea-laltă care învăța carte.

Acestea sunt motivele pentru cari anul acesta, de la 1 Septemvire, am dispus ca să se pună în aplicare o altă dispozițiune; școlarii să vină la școlă cu rândul: seria II-a și a III-a numai de dimineță, seria I-a numai după prânz.

Ce urmează de aci: Urmază că la fie-care dată învățătorul are înaintea sa numai o serie, mult două, și se poate ocupa cu dênsele în mod intensiv, ne mai perdând vremea cu alte serii, ca să le țină în ordine. Mai rezultă că copiii, în timpul cât nu vin la școlă, se pot ocupa acasă de alt-cevâ pe lângă părinții lor, și sciiți că tocmai acésta erâ una din cele mai mari dorințe ale țâranilor, și una din cauzele pentru cari în trecut nu-și duceau copii la școlă (Aplause).

Va să dăcă realizez două beneficii de odată, fără ca învățămîntul să sufere; din contră il întăresc, căci învățătorul poate să consacre tot timpul învățămîntului, fără a-și mai perde vremea cu ținerea disciplinei seriilor neocupate

Dar mai este încă un avantajiu mare: acela că, cu localurile actuale, vom putea să avem un număr mult mai mare de școlari, poate chiar până la îndoit. Dacă am de exemplu, o sală în care încap 40 de elevi, este evident că pot să dau într'ênsa învățămînt la 80, din cari jumătate ar veni dimineța și cea-laltă jumătate după amiazi. Prin urmare, pot să măresc frecuentarea cu sută la sută, servindu-mă chiar cu localele actuale. În realitate nu va fi tocmai așa, din cause cari nu au interes de a fi explicate aci. Dacă însă voiți mări frecuentarea măcar cu 50%, fără să cer nici un sacrificiu nou, cred că ori-cine va recunósce că este un rezultat strălucit. Și pot să vă spun că acest rezultat l'am și realizat în câte-vă județe, chiar din prima zi a aplicărei noului orar. (Aplause).

În tine, noua dispoziție va avea, pentru viitor, și un alt avantajiu, mai mare poate de cât tóte cele pe cari le-am examinat până acum.

Am spus adinêurii că, pentru complectare personalului didactic necesar învățămîntului primar rural, am avea nevoie de un total de 10.500 de învățători, adecă încă 6.000 peste cei pe cari îi avem dejă, cu tóte că, după lege, fie-care din acești învățători ar trebui să aibă în sémă până la 80 de copii. Cu noua dispoziție, dacă fie-care învățător ar avea în rândul de dimineța, nu 80, ci 60 de copii, și tot 60 în rândul de după amiazi, el ar pute să dea cu înlesnire învățămîntul la un total de 120 de copii. Așa fiind, un mic

calcul arată că un număr de vre-o 6.500 învățători ar fi de ajuns, în loc de 10.500, cât se cerea cu vechiul orar.

Iacă dar o economie de patru mii de învățători, adecă de vre-o patru milioane și jumătate de lei; cu alte cuvinte, avem pentru viitor siguranța că budgetul ministerului instrucțiunii, la articolul învățămîntului rural, nu va crește cu patru milioane și jumătate, cu cari ar fi trebuit să crească dacă nu adoptam noul orar.

Vedeți, câte rezultate bune s'aũ putut realiza prin o măsură care, nici măcar nu a fost o măsură de lege, ci un simplu ordin ministerial. (Aplause).

Am insistat asupra acestui punct, nu numai din cauza însemnătății lui, dar și pentru că-mi eră permis să laud fără rezervă, fără a mă teme că voiũ fi taxat ca om lipsit de modestie. Dic aceșta, pentru ca cea mai mare parte a meritului stabilirii noului orar nu-mi revine mie, ci stăruinței și priceperii colaboratorilor cari mă ajută în împlinirea sarcinii mele.

Am spus că prima parte a dispoziției noastre, reducerea seriilor de la 5 la 3, fără care orarul de la anul acesta nu ar fi fost posibil, se datoresce într'o largă măsură d-lor Meissner și Halitza.

Al douilea pas, și cel decisiv, este datorat în mare parte unui simplu învățător sătesc, pe care 'mi fac plăcerea să-l numesc aci, ca să rămână numele lui în analele Camerei, ca răsplată a serviciului pe care, în modestul lui cerc de activitate, a știut să-l aducă țarei.

Acesta este Vasile Dorin, de la Romănesci, în județul Iași. (Aplause).

Este adevărat că ideea aceșta eră în aer la minister încă mai de demult; dar noi, cari aveam răspunderea, ne temeam să luăm o măsură așa de radicală, ale cărei bune rezultate nu ni se păreau destul de sigure. Numai stăruinței lui Dorin se datoresce că am avut curajul să o aplicăm; căci ne-am ȃis că el, care este chemat a aplica prin el însuși măsurile noastre, pôte să vadă multe lucruri pe cari noi, de aci, nu le vedem; și dacă el are curajul să susțină cu atâta stăruință măsura ce propune, este multă probabilitate că măsura este bună. De aceea, am experimentat-o timp de un an în vre-o câte-vă școli, și când am văduț rezultatele i-am generalizat-o. Acum mai tôte rapórtelile pe cari le primim sunt pline de laude pentru noul orar și ne promit cele mai bune rezultate.

Ca să rezumez cele ce am spus până acum, pot dar ȃice că, în ceea ce privesce învățămîntul rural, ne este permis să avem speranțe bune pentru viitor, atât din punctul de vedere al învățămîntului, cât și din acel al budgetului. (Aplause).

Budgetul ministerului instrucțiunii este unul din acelea care, prin natura lui, este destinat să mai crească. Aceșta vine din cauza școlilor cari s'aũ înființat mereti, și cari n'aũ ajuns încă la deplina lor dezvoltare; din cauza învățămîntului primar rural, care, după cum spuseiũ, trebuie complectat; din cauza învățămîntului profesional, pe care avem să-l înjghebăm aprópe pe de a întregul; și, în fine, din cauza faimósei gradațiunii.

Prin urmare, orî-ce s'ar face în acest budget pentru a micșorà sarcinele viitoare, va fi bine venit.

Dintre tôte cauzele pe cari le-am enumerat, cea mai gravă este aceea a învățămîntului primar rural. Dar am arătat că creșterea ce are să provină de aci, putem să o reducem cu vre-o 4 milioane și jumătate. Acesta este deja un rezultat foarte considerabil, pe care îl punem la activul nostru. (Aplause).

În ce privește învățămîntul profesional, socotéla ce am prezentat în expunerea de motive a legei din 1899 este destul de doveditoare. Acest învățămînt, dacā ar fi complectat așā cum cere aceea lege, în șese ani și în limitele legei, nu ar costā pe Stat de cāt opt sute de miî lei pe an, pe lāngă care s'ar adăugā o sumă aprópe echivalentă din partea județelor și a comunelor. Dar acéstă cheltuială este compensată cu prisos prin economiile pe cari ea va permite să le facem în cele-alte ramuri ale învățămîntului, și în special în cel secundar.

(Sfîrșitul în No. viitor).

Intrarea principală a vechiului palat de la Cotroceni.

TREABĂ DE ÉRNĂ

A început să trecă gerul
Pe poduri, care, însuși el
Le făuresce tari ca fierul
Și cu scipiri ca de oțel. . .

Alérgă sania, nebună,
Pe-alunecuș bătăturit,
Pe care dungî se împreună
Și se desfac neconținut.

Uneltelor, tot să v'ajungă
Acum, odihna, în celar!
E scurtă ziua, — totuși, lungă,
E pentru leneșul plugar.

Cel harnic, umblă să 'mpliniască
Cu muncă, orele ce curg:
Că, cine vrea să rostuiască,
Nici simte când e la amurg.

Și casa, câte le mai cere
Spre rînduială și spre spor!
Plugarul vrednic, în tăcere,
După nevoie le dă zor.

Plugarul, singur trebuesce
La casa lui, în curtea lui,
Să scie-a face ce-î lipsesce,
Cu ajutorul nimănuî.

Pe urmă, nóptea e cât hăul,
De capăt par' că n'ar avea. . .
Ba nu, dău, spuneți unde-î rēul
De ați mai scurtă cevă din ea ?

De v'a ajuns cum-và păcatul
Să nu știți carte, — v'aședați,
Vě puneți fata orî băeatul
Să vē citescă, — și-ascultați.

Că, multe sunt în cărți, de seire :
Urechî s'aveți de auđit,
Și minte de 'nțeleș, și fire
Cu dor și drag după cetit. . .

Pe urmă, strângeți-vě cete
Când ici, când colo, la vecinî ;
Dați zor cu mâna, — și 'ndelete
Grăiți de țarinî, de grădinî. . .

Grăiți de cum ar fi mai bine
Să plugăriți ; cum să munciți
S'aveți legume ; cum se ține
Mai bine vita ce iubiți.

Din sfaturî, din învățatură
Es bunele apucături :
E nóptea lungă. . . cu măsură
Sporiți din mâinî, sporiți din gurî. . .

Afară gerul facă podurî,
Orî vîntul trecă șuerînd. . .
Inghită fearele cu nodurî
Ce pot să fure, tremurând. . .

Sclipescă stelele ca niște
Rubiele d'aur sus pe cer ;
Frățiască 'n pace 'n porumbiște
Frumosul grău, ferit de ger ;

Voî, până 'ntr'un târđiú, din torbă
Inșiruiți, ce știți, mereú ;
Și faceți fapte după vorbă, —
Așă v'ajute Dumneđeú!

N. Rădulescu-Niger.

Crescerea, albirea și căderea părului.

redulitatea publică deschide multor persoane un câmp larg de exploatare, care inundă țările cu fel de fel de reclame mincinoase. Ape și pomezi miraculoase care fac să crească părul până și în palma mâinii, diferite preparate *incomparabile*, care opresc căderea părului.... Sume fabuloase promise aceluia care vor demonstra neeficacitatea preparatelor lor, și câte alte năzdrăvăni de acestea. Dar părul nu se sâmenă, ca erba din grădină, și când rădăcina s'a uscat, nu există nici un mijloc ca să crească din nou.

Perii capului, ai căror rădăcini sunt așezate în grosimea pielii, sunt formate dintr'un înveliș extern și găurit, fără culoare, iar înăuntru o materie mai mult sau mai puțin colorată, în galben roș, castaniu sau negru, care dă culoarea părului.

Tristeța și supărările, excesele, vegherile, usucă rădăcina părului și-l face să cadă prin urmare. Părul alb nu diferă în analiză, de părul cel normal, de cât prin prezența fosfatului de magnezie care intră în compoziția sa. Deși nu există o vîrstă pozitivă pentru ca să determine epoca la care părul începe a se albi, totuși s'a remarcat că cam pe la 35 sau 40 ani, acest fenomen se arată mai des, uneori mai de timpuriu, alte ori după o etate și mai mare. Bólele, grijiile mari, munca cu spiritul continuu, lucrările de cabinet și excesele în plăceri, grăbesc mult epoca unde natural începe a se albi părul. Óre-cari bóle de piele, pot une-orî determina parțial schimbări în culoarea părului, de partea care a fost bolnavă. Accidentele grave, o emoțiune violentă cauzată prin frică, o tristeță mare și subită, pot, une-orî într'un timp foarte scurt, într'o nópte, sau în câte-vă césuri să determine albirea părului. Causa, tuturor acestor decolorări, este că secrețiunea de oloi animal din năuntru părului, aceea care dă părului diverse nuanțe, este suprimată.

Părul mai este expus la o mulțime de bóle care îl vatămă și îl face să cadă, ast-fel: *Chelbea* (favus) care este datorită unei ciuperci care se desvoltă înăuntru părului și în rădăcină. *Mătréfa*, datorită asemenea unei ciuperci, etc., etc.

Independent de aceste afecțiuni, se mai observă câte odată, o uscăciune a părului făcându-l aspru, rupându-se cu ușurință; această bóla depinde de absența substanței mădule grase, care trebuie să existe înăuntru părului, ca să fie môle. O doctorie universală pentru a oprî căderea părului nu póte să se găséscă prin faptul că cauzele care provócă

căderea, sunt foarte diverse și adesea opuse, așa că ceea ce ar pute să servescă într'un cas, ar pute vătăma în altul.

Voii înșiră mai multe mijloce și preparațiuni destinate de a combate câte-vă din aceste afecțiuni:

1). Pulverea de quinquină este una din substanțele cele mai întrebuințate, pentru a întări rădăcina părului, și a opri căderea lui, fie sub formă de pomadă, amestecând, 30 grame de pulvere de quinquină cu 100 grame grăsime de porc, fie sub formă de apă de quinquină, spălând rădăcina părului, în fie-care diminută. Apa de quinquină se face dacă fierbem 300 grame pulvere de quinquină, cu 500 grame apă, apoi i se adaugă treptat și consecutiv 2 grame carbonat de sodă, 2 grame cocenilă, și 80 grame spirt și ceva parfum, apa se filtrază.

2). Untul de recin, pur și proaspăt, sau fertura de semințe de in, sunt foarte bune contra căderii părului.

3). Se poate asemenea, după ce s'a spălat capul cu carbonat de sodă și apă (carbonat 10 gr. apă 100 gr.) să se ungă la rădăcina părului cu oloă de coco, amestecat cu zémă de lămâe, în fie-care séră, să aducă folos.

4). După Kneip-Clater, urdiclele, ar fi un excelent preserativ contra căderii părului, și face să crească chiar, când rădăcina este bună, întrebuințând 200 grame rădăcină de urdică, tăiată măruntel și fierbând-o bine cu un litru apă și cu jumătate litru oțet. După ce s'a răcit se strecoră și se fricționează capul în fie-care séră, înainte de a se culcă.

5). Pomada lui Hardy, foarte recomandată contra căderii părului, se prepară ast-fel: Grăsime de vacă 60 grame, oloă de recin 25 grame, Acid galic 2 grame și câte-vă picături de esență de vanilie. Se fricționează capul în toate serile.

6). Fertura de plantă centaure cyanus, sau rădăcină de brusture (Zape major) sunt foarte bune contra mătretii și contra căderii părului.

7). Diverse reviste medicale din Franța, Belgia și Germania, au vorbit mult de excelentele rezultate obținute contra căderii părului prin întrebuințarea *Loțiunii și pomadei Charpy*. Acastă loțiune se prepară dacă macerăm în spirt câte-vă dle foi de plante *Jaborandi* (farmacie), iar pomada, dacă amestecăm un gram de clorhidrat de pilocarpină cu 50 grame vaselină; cu această loțiune fricționăm părul dimi-nuța și séra, apoi se unge cu pomadă.

Dr. Constantin An. Macri.

Foltesci-Covurlui.

Limoadă contra răgușelei. La 600 grame apă adăogăm 60 gr. sirop de floră de portocale și 12 picături acid azotic (nitric). O lingură din acest amestec face să dispară răgușala, și cine obicînuesce a luă regulat, își întăresce córdele vocale.

Monumentul lui Puşkin din grădina publică de la Chişineu.

Ce trebuie făcut ca să ouë găinele.

ar bine, lelică Saftă, ce căută neguțătorul acela, astăzi pe la case?

— Ce să întrebe, domnule Invățător?! Căută ouë de găină și spuneă că dă preț bun; că-l trebuie să ducă-n târg, acum de Crăciun.

— Și cred, că nu l'ai lăsat să se ducă de la casa d-tale cu mâna golă.

— Ba ăi mai bine, că n'am avut eu parte să pot căpêta câți-vă gologani. Cu atâtea cobări și de pe la Sf. Voevođi încóce, de cum s'a întărit frigul, n'am mai vedut un ou, de leac macar, de la ele. Pare că-s cusute nu altă cevă! In alți ani aveam pe vremea asta câte o putnică plină de ouë, dar acum, iaca vin sêrbătorile și n'am macar de dres un borș. Și nu numai la mine; ci în tot satul să cauți, nu găsești, de cât doar la baba Zamfira și pôte la d-vóstră. Baba are nisce găini și nu știu cum le corcolesce prin podul unei căsóie, că mai n'am pomenit-o să n'aibă iarna ouë și de vinđare chiar și fiind că ne-am luat de vorbă, tare v'aș rugă, să'mi spuneți și mie, cam ce ar trebui să fac, sau ce soiū de găini să țin, ca să pot aveă și érna ouë de la ele.

— Drept e lelică, că numai atunci când îți lipsesce, veđi de cât de mare folos e și un ou la casa omului, așa mic cum este el. Cât nu îndulcesce el hrana casei! Este o hrană din cele mai bune și mai sănătóse, care are aceeași cinste, și pe masa bogatului ca și pe a sáracului și un lucru pe care orí când poți prinde o pară douë.

Te auđiam însă de soiū de găini și țin tocmai să-ți spun că dintre tóte, cele mai bune sunt găinele nóstre obicnuite. Depinse cu greutățile și schimbările timpului, nu cer o îngrijire așa mare și puil lor cresc mai ușor de cât al tuturor celor-lalte némuri de găini. Păcat numai, că pe multe locuri soiul lor s'a împircit de tot, din pricină că mare parte din gospodine, nu mai țin nici o regulă la alegerea ouëlor pentru cloști, punënd de la ori-ce găină, numai próspete să fie. Nu se îngrijesc să lase găinelor cocoși buní: puil îi hrănesc réu și în loc să lase de sémínță puice din cele mai voinice și alese; din contra le taie orí le vînd, lăsând ciurucuri numai.

Vreă cine-vă să aibă găini ouëtóre, să caute mai întâiū să îmbunătățescă soiul găinelor nóstre obicnuite; să le hrănóscă cu îngrijire și să le facă poieți sau cotețe hune.

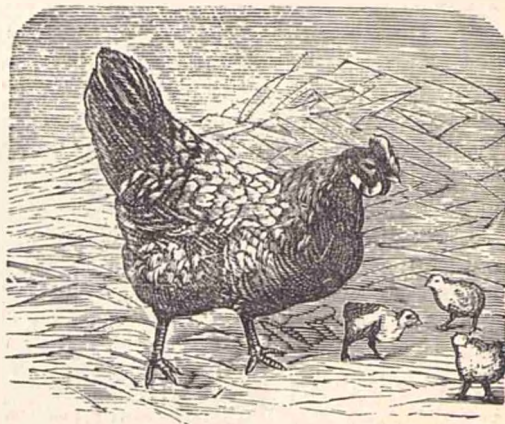
Imbunătățirea acestui soiū, pentru ca să căpêtam ouëtóre bune, se face dacă hrănim și îngrijim bine puil, până ce cresc mari și pe urmă lăsăm de sémínță puice ce se trag din găini ouëtóre și din trei în trei ani, le lăsăm alt cocoș de sémínță. Un asemenea cocoș, trebuie să se tragă și el dintr'o găină voinică și ouëtóre, să fie mult mai mare de cât găinele, plin de

viță, vitez, cu ochii vioi, creșta roșie ca focul; pieptul lat și puternic, picioarele lungi și voinice; penele dese și lucitoare; iar în codă să aibă cât mai multe de cele ca secerea. Cu un cuvânt, să fie deliș și să aibă putere multă asupra puilor; adecă aceștia să-și semene mai mult în partea lui.

De îndată ce-și lipsesc parte din acestea și pe la cloșce iesă ouă multe limpedi, să căutăm numai de cât să-l înlocuim cu altul.

Cocoș.

Găină.

Multe neveste însă socotesc că cocoșii ar fi numai nisce mândăcioși de gēba și că nici n'ar trebui să-și ție; dar ele nu se gândesc că fără de cocoș, găinele se învață ușernice și apoi nici nu se ouă regulat. Trebuie dar, numai de cât la o gospodărie un cocoș pentru deșe găini; și un rățoiu, pentru patru până la șese rațe și un gânsac, pentru cinci până la șese gâsce.

Pentru găini ouătoare, trebuie așa dar de pus sub cloșce, ouă, numai de la găinele acelea care încep ouatul erna, sunt trecute de doi ani, sănătose, vioie și cad forte rar cloșce. Pentru vremea asta trebuieșe puse cloșce primă-vara de vreme, ca puicele lăsate de sēmînță să începă a se oua înainte de a da frigul. Ast-fel de puice, începând ouatul pe la Sf. Dumitru, o duc așa totă erna, dacă-s bine hrănite și îngrijite. Pe care însă le apucă frigul încă ne ajunse cu crescutul, rămân așa cum le prinde vremea și încep ouatul tocmai primă-vara târșiu.

De obiceiș puicele care se ouă mai curând, sunt cele mai bune de sēmînță; iar acelea care trec peste opt luni și tot nu se ouă, numai pentru cuțit și olă sunt bune.

Nu-și vorbă că mai cu preț sunt ouele erna, din pricină că-s puține și anul acesta dând frigul de odată, le-a împușinat și mai tare mai ales pe unde găinele-s ținute în coteșe friguroșe

și suflă de vânt; dar nu trebuie uitat că la gospodărie totdeauna e nevoie de ouă; de aceea femeea trebuie să puie cloșci în diferite timpuri, ca să potă avea puice care să începă rând pe rând ouatul peste tot anul. Puicele scose la începutul primăverei, încep ouatul toamnă; iar în anii următorii, năpârlesc primăvara și încep să se ouă de pe la Țiua Crucei. Cele scose prin Mai și Iunie, încep ouatul prin Ianuarie și Februarie; iar anii următorii, năpârlesc de la Septemvrie la Noemvrie și se ouă prin Ianuarie. Cele scose din Iulie până-n Septemvrie, încep ouatul prin Martie și Aprilie și să ouă totă vara. Năpârlesc anii următorii numai erna și se ouă numai vara.

După cum veți, lele Saftă, dacă vreți să ai ouă, când îți trebuie, e nevoie să îți sêmă de timpul când puț cloșci și pe urmă de felul cum să hrănesci găinele ouătoare.

Așa bunióră, d-ta scii că în coșul găinei, cam sub șele, atárnă un fel de struguraș de bôbe de gălbenuș, unele mai mărișore, iar altele mărunte de tot. Acesta-î ouarul găinei, care are de la început atâtea bôbe, câte ouă are să facă găina în vieță și cu cât puicele-s mai bine ținute, cu atât și bobitele se forméză mai multe. De obicei, numărul lor se urcă cam la șese sute. Rând pe rând, ajungând destul de bine crescute gălbenușele se desprind din strugure și apucând drumul ca să fie ouate, se înconjoră în cale de albuș și pe urmă de cójă. În locul celor desprinse altele din nou nu-și mai iaă nascere, așa că an cu an numărul lor scade și găina cu cât îmbătrânesce, cu atât se ouă pe an tot mai puțin; iar de la anul al patrulea înainte nu mai e vrednică de cât de cântecul: «Găina bătrână, face zéma bună».

În timpul ouatului, găina are nevoie de două orî de hrană; pentru trupul ei și pentru ouă. Dacă însă hrana e apôsă, orî prea grasă, atunci ouăle cresc neregulat și chiar încetéză ouatul.

Ouă multe și mari, pôte face găina, numai dacă-î dăm hrană care înlesnesce crescerea lor.

În primul loc la înjghebarea oului, e nevoie de albuș. De aceea, pentru ca o găină să se ouă în fie-care Ți, orî macar de cincî orî pe săptămână, îi trebuie pentru fie-care cam 12 grame de albuș și 5 până la 6 pentru vieța ei, adecă în totul pe fie-care Ți câte 18—20 gr. de albuș, pe care ea îl scôte numai din mâncare. Pentru acêsta unei găini de un 1 kgr. și jumătate îi trebuie pe fie-care Ți 70—80 gr. de grăunțe de grâu și ovês cel puțin, mai ales când stă închisă.

De la năpărlire atárnă de asemenea timpul ouatului; de aceea trebuie să le hrănim bine în timpul acesta pentru a-î scurta durata, căci cu cât năpărlirea duréză mai lung, cu atât întârșie și ouarea.

Pe bunică-mea o aușiam când eram copil acasă că în postul crăciunului trebuiesc hrănite bine găinele, fiind că atunea cresc ouăle și mare dreptate aveă.

De obicei erna când e frig, le trebuiesc dată mai multă de-mâncare și mai ales de aceea care dă căldură mai mare, cum

sunt grăunțele de păpușoiu (porumb). Cu cât frigul e mai mare cu atât mai multe grăunțe de păpușoiu, amestecate diminéța cu fărimituri de mămăligă, ori malaiu de crupe și sare cu bóbe de grâu și ovés.

Nu trebuie scumpit la hrană; căci mai mult pierdem. Dovadă de puterea ce are hrana bună asupra ouatului găinelor, e faptul că găinele bine hrănite, fac pe an până la 140 și 160 de oue; pe când cele rău hrănite de abia ajung la 70 ori 80. Hrana are putere și asupra greutatei și gustului ouelor, căci unul din cele 140 cântăresce de obicei 65 gr.; pe când din cele 70—80, abia ajunge 45 gr. și cu un gust mult mai sarbéd.

Verdețurile mai ales ajută mult la numărul și gustul ouelor și la sănătatea păsărilor făcându-le să se oue de vreme, lucru pentru care trebuie să dăm găinelor érna tóte resturile de legume, zarzavaturí, sfeclé, morcoví etc. etc. ce rămân de la gătitul bucatelor.

În sfârșit, pe lângă soiú și hrană, mai e în joc și vorba veche că: «Picioarele găinei trebuie să fie calde, dacă vrei să-ți faci oue érna».

Trebuie dar ca poețile găinelor sau cotețile cum le mai dize, să fie căldurose, uscate, curate și să nu tragă vîntul prin ele. Érna când e ger nici nu trebuie să le dăm drumul pe afară.

În lăuntru, acolo să le dăm mîncare și pe urmă le aruncăm nisce gozură, ca să aibă de tótă ziua de scurmat. Să nu lipsescă de asemenea o cutie sau o gaură în pămînt, plină cu nisip, și cenușă, amestecată cu scrum de tutun și flóre de puciosă, ca să aibă unde se scaldă.

Apa de asemenea să nu fie murdară ori lăsată să înghiețe; ci în fie-care sară toicile să fie deșertate și diminéța pusă alta prospétă.

Cu privire la îngrijirea găinelor am să mai găsesc cu timpul ca să vă mai spun și altele, când s'o întîmplă lume mai multă. Acum de o cam dată să rămânem la atâta.

— Fórte mulțumesc și pentru astea domnule Invěțător, și de alt an oiú căută să mă îngrijesc chiar de la începutul primăverei; iar acum de o cam dată, am să aleg vr'o câte-vă și să le îngrijesc tot pe la căldură, că dór or începe să se oue.

Noroc să dea Dumnezeu și să auđim de bine.

N. Moga.
Mircesci-Vaslui.

Pentru argăsitori.—O argăsélă bună pentru pielea de mănúși este următórea: Făină de óse care a fost clătítă mai întaiú de câte-vă ori cu apă căldicică, la care adăogând făină de grâu, apă și sodă, se lasă să stea la un loc trei luni de zile, amestecându-le în fie-care ți.

Coroșpondența medicală (1).

(Urmarea scrisorii către d-l Mexis).

Indată ce un cal este dovedit că suferă de buba mînzului, se va îngriji a se ține într'un grajd curat și pe cât este cu putință nefriguos. În tot timpul bôlei animalul se va hrăni cu tărițe cu apă și sare, cu fîn bun, cu orz sau ovéz, avënd în același timp un așternut de paie curat și des priment.

În contra guturaiului se va între'buiță băi de flóre de fîn stropită cu acid fenic, creolină sau terebentin. Aceste băi se fac ast-fel: se ia o traistă de cal, în care se pune cam până la jumătate flóre de fîn, bine alésă; peste acéstă flóre se tórna apă fiartă în clocote; după ce se scurge apa, storcënd puțin traista, se stropesce flóre de fîn cu o lingură de acid fenic, de creolină sau de terebentin. Acestea fiind făcute se pune traista în capul bolnavului, după ce mai întâiú ne asigurăm cu mîna, că flóre de fîn nu este prea fierbinte, în cât să pótă opări botul calului.

Aceste băi le schimbăm cam din ceas în ceas, în tot timpul dîleii, lăsând bine înțeleș răgaz animalului, pentru a mîncă și adăpă.

Pentru umflăturile de la gât, ca și pentru gâlci, ne slușim de alifie mercurială, cu care frecăm bine părțile umflate. Gâtul este de povêțuit a se ține oblojit, legat cu un potlog sau o bucată de pătură, în tot cursul bôlei. Dacă prin alifia mercurială nu obținem tragerea umflăturilor, atunci se va între'buiță o vesicătóre, cam ast-fel compusă:

Unguent mercurial, 60 grame.

Pulv. de cantarid, 6 grame.

Pulv. de euforbincea, 1 gram.

M. D. pentru cal.

Din acéstă vesicătóre se frécă bine, câte-vă minute, numai o singură dată, gâtul umflat ca și motâlcile din sghiab, avënd grije de a se tunde părul mai din nainte, în dreptul umflăturilor. În cas când nu se desumflă, cam către a 6-a di, se mai pótă frécă încă odată cu acéstă vesicătóre.

Persoana care a aplicat vesicătóre se va spălă pe mîni, îndată ce a isprăvit cu aplicarea ei.

Peste vesicătóre nu se va aplică nici un fel de oblojelă.

(1) Veđi No. 14—15.

Când tusea este desă și durerósă, «emeticul» în doză de 2 — 3 grame pe ȃi, dat 4 — 5 ȃile de-a rindul în apa de băut, este de recomandat.

Emeticul, vesic t rea ca și alifia mercurială, se va procura de la or -ce farmacie

Daca g lcile din sghiab se sparg, atunci după ce le st rcem bine de puroi , le spălăm în fie-care ȃi, pe c t se p te de inăuntru, cu apă căldicică, în care punem preȃ ca 2 linguri de creolină, la o oca de apă.

C nd cu mijlócele mai sus expuse nu ob inem vindecarea, sau nu se arată o îndrumare spre bine a r ului, atunci trebuie a se chemă fără zăbavă, medicul veterinar.

C t privesce casurile acelea în care buba mînzului, lasă după vindecare urmări adesea fără leac, ca cornaji , tusea, etc., în contra unor asemenea metehne cu gre  putem luptă. Se recomandă totu-și o hrană bun , iarba în maldăr sau la păscut, precum și  re-care medicamente, ca ioduru de potasium de exemplu. Aș  de pildă se va da:

Iodur de potasium, 60 grame.

Diviđat în 10 pachete egale.

Din aceste pachete, care se mai ține la un loc uscat, se va da în apa de băut, câte unul pe ȃi calului cu tuse cronică sau chiar cu cornaji . După terminarea pachetelor, se va lăsă animalul timp cam de 10 ȃile, după care, daca tot tușesce, se va put  repetă din nou cele 10 pachete de iodur de potasium.

Este bine ca în cursul tratamentului, animalul să nu se puie la nici un fel de servici .

În fine, sciindu-se că gurma este o b l  lipicioș , animalul bolnav se va separă de-oparte de alți cai, daca nu se p te într'alt grajd, îngrijindu-se de către un om anume destinat, care să nu mai îngrijesc  și de alții, adăpându-l dintr'o g l t  deosebită.

Termin nd, nu putem sf tu-i pentru calul care tușesce al d-lui «Mexis», care tuse o credem o urmare a gurmei, de c t ioduru de potasium, după cum am arătat.

Referitor la cel de al doilea cal al d-sale, despre care spune că schi p t , il rugăm a ceti corespondența medicală din «Albina» No. 38, din 23 Iunie 1902.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

De pe Domeniile Coronei

În ziua de 13 Noembrie a. c., d-l I. Kalinderu, administratorul Domeniului Coronei, inspectând Domeniul Sadova (Dolj), a vizitat și școlile din Sadova, Damian, Pisc și cătunul Lișteava. La toate școlile d-sa a fost primit într'un mod deosebit de învățători și elevi, executându-se diferite imnuri naționale și religioase. Satisfăcut de ordinea, curățenia și răspunsurile elevilor, i-a sfătuit să urmeze regulat la școală, să asculte de povetele ce li se dau, împărțindu le portretele Suveranilor și diferite cărți morale și instructive, folositoare gospodăriei țaranului.

A vizitat asemenea atelierele și grădinele școlare, cum și societatea culturală-economică «V. Alexandri»; apoi primăriile în genere, unde a fost întâmpinat de autoritățile comunale și un mare număr de locuitori, pe cari i-a îndemnat la muncă și economie, fără care nu poate exista fericire.

De la școală d-sa a mers la toate bisericile, rămânând pretutindena și în tot locul mulțumit de buna lor întreținere. Vechiul monument istoric, Monastirea Sadova, odinioară fala Olteniei, zidită la 1633 de Voivodul Matei Basarab, fiind aproape cu desăvârșire ruinată, și în dorința ce are generosul bărbat de a vedea înflorind toate instituțiunile de pe Domeniul Coronei și în special școla și biserica, a dispus a i se face o reparație generală cu spesele Onor. Administrației a Domeniului Coronei, începând lucrarea de pictură chiar în tòmna acêsta.

Faptele și măsurile acestea ar fi bine să fie imitate și de alte instituțiuni cu iubire de ridicarea neamului.

Informațiuni

Se publică spre cunoștința generală că, în ziua de 22 Ianuarie 1903, orele 10 a. m., se va ține, în localul ministerului Domeniilor, licitațiune pentru închirierea pe termen socotit de la 23 Aprilie 1903 până la 23 Aprilie 1908, a ecarotelor și bunurilor mici ce se pot vedea la Ministerul Domeniilor în orele de lucru.

Licitațiunea se va face cu oferte sigilate.

Ofertele vor fi depuse în ședință publică în ziua de licitațiune până la orele 11 a. m. De la acêstă oră nu se va mai primi nici o ofertă.

Ofertele, pe rând, se vor deschide și citi în ședință publică și rezultatul se va constata printr'un proces-verbal, încheiat chiar în ședință.

În cas când nu s'ar pute deschide și citi toate ofertele în aceeași zi, acele cari vor fi rămas nedeschise se vor pune într'un plic, care se va sigilă cu sigiliul ministerului și al acelor din concurenții prezenți cari vor voi. Se vor luă și orî-ce alte măsuri pentru asigurarea neschimbărei ofertelor depuse, sau spre a nu se depune

altele nouă. A doua zi, la orele 10 a. m., se va deschide plicul, în ședință publică, constatându-se starea lui materială și se va continua lucrarea.

Dacă pentru verii-un bun nu se vor prezenta cel puțin două oferte, se va ține licitațiune prin strigări, îndată după terminarea licitațiunilor cu oferte.

Textul art. 68 până la 79 din legea contabilității generale a Statului va fi afișat în sala de licitațiune.

Concurenții sunt datorii a depune, de-odată cu ofertele, o garanție provizorie, în numerariu sau efecte publice, în valoarea indicată în dreptul fie-cărui bun din tabloul de mai jos.

Arendarea se face pe baza regulamentului de licitațiunii publicat în «Monitorul Oficial» No. 208 din 1894 și cu condițiunile publicate în «Monitorul Oficial» No. 143 din 26 Septembrie 1899, cum și cele speciale prevădute în tablou la unele din aceste bunuri.

* * *

Se aduce la cunoștința domnilor Exponanți Români, cari au fost recompensați la Expozițiunea Universală din Paris din 1900, că cele mai multe din medalii și diplomele Exponanților Români fiind sosite, Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor (Serv. Agronomic) a decis, că aceste medalii și diplome să se libereze celor în drept, cari se vor prezenta la Minister în persoană sau printr'un împuternicit pentru a le primi.

* * *

În ziua de 3 Martie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitație publică cu oferte închise la Eforia Spitalelor Civile, pentru arendarea moșiilor pe un nou period de 10 și 15 ani, iar în ziua de 4 Martie a. c., orele 10 a. m., se va ține la Eforie licitație publică orală pentru moșiile pentru care nu s'au prezentat concurenți cu oferte închise în ziua de 3 Martie a. c.

1) Vatra schitului Berislăvesci, com. Berislăvesci, cu începere de la 23 Aprilie 1904, județul Argeș, garanție provizorie 900.

2) Cătiașu, com. Chiojdu, cu începere de la 23 Aprilie 1904, județul Buzeu, garanție provizorie lei 400.

3) Cocoșu, com. Cornățel, cu începere de la 23 Aprilie 1904 județul Dâmbovița, garanție provizorie lei 2.400.

4) Izlazul și fința de pe proprietatea Doftănețul, com. Scorțeni, județul Prahova, cu începere de la 23 Aprilie 1904, garanție provizorie lei 100.

5) Munții Neagrașu, Fundurile și Treistenii, com. Teșila, cu începere de la 23 Aprilie 1904, garanție provizorie lei 2.900.

6) Morunglavul, com. Marunglav, cu începere de la 23 Aprilie 1904, județul Romanați, garanție provizorie lei 4.200.

7) Oboga, com. Oboga, cu începere de la 23 Aprilie 1904, județul Romanați, garanție provizorie lei 1.100.

8) Toporul, com. Toporul, cu începere de la 23 Aprilie 1904, județul Vlașca, garanție provizorie lei 7.000.

Condițiunile speciale, precum și ori-ce alte informațiuni se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru.

Licitația se va ține conform art. 68—79 din legea comptabilității publice.

Teatru sătesc.

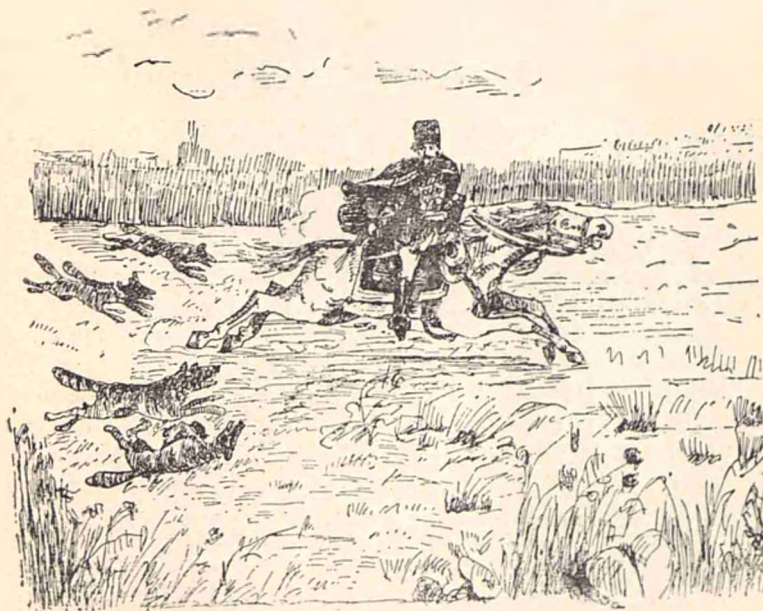

La școala din Gherghița, unde se află un frumos teatru sătesc, înființat de onor. Administrație a Domeniului Coronei, se hotărîse a se da o reprezentație teatrală în ziua de 28 Noemvrie, în reamintirea cuceririi Plevnei.

Din cauza asprimii timpului, s'a amânat însă pe 1 Decemvrie a. c., când s'a și ținut și s'a jucat: «Horcea» de Alexandri, de către elevii adulți și «Curcanii» de Speranță, de către elevii regulați ai școlii.

Ambele piese au fost foarte bine executate și au lăsat frumoase impresiuni în inima numeroșei asistente.

Din venitul acestei petreceri, s'a cumpărat la câți-vă elevi săraci îmbrăcăminte și s'a dat și câte o mică remunerație și copiilor, cari s'au arătat mai destoinici, spre a-i încuraja.

Cățătorul în primejdie.

Societăți Economice la sate.

În comuna Căcu din județul Ialomița, din inițiativa învățătorului diriginte Șt. Popescu, transferat aci abia la 1 Septembrie 1902, s'a înființat o societate economică în ziua de 13 Octombrie 1902, cu numele de «Albina».

Până aci societatea numără 36 de membrii fondatori, cari depun cotizații lunare de la 1—1.000 lei lunar; iar la trebuința ei și-au luat angajamentul moral de a depune ori-ce sumă de bani, ce s'ar cere cu împrumut de săteni în marginile statutelor.

La înființarea acestei societăți au dat cel mai mare sprijin Pr. G. Marinescu, d. G. Nicolescu și Șt. Rădulescu, fruntași din comună.

Până acum membrii sunt plugari, funcționari și comercianți.

28 Noembrie la sate.

Satul Taslău din jud. Nâmț, a serbat ziua de 28 Noembrie cu o deosebită pompă. Învățătorul cu preoții, primarul și alți fruntași ai satului au făcut un frumos parastas pentru pomenirea celor 8 viteji ai satului morți în războiul independenței. Elevii școlii în urma sfătuirii ce le-am dat, au contribuit și au făcut un parastas și la ora 9 l'am dus la biserică cu drapel și cu cele 2 tablouri cu numele vitejilor morți în acel războiu și am stat la frumoasa slujbă a parastasului, împreună cu mai mulți locuitori vestiți de d-sa. Epitropia bisericii prin Pr. Gr. Stupănu au dat luminări la 120 copii și la toți locuitorii de le-au aprins în timpul slujbei.

Serbarea a fost de o frumusețe rară și mișcătoare de sentimente naționale și religioase.

Dirigintele școlii, Mironescu.

Mulțumiri.

Domnul Administrator al Domeniului Coronei, dăruind pentru biblioteca sfintei Măstiri un număr de 17 volume din cele mai bune cărți, subscrisul aduce cele mai umile mulțumiri, atât Majestaților Lor Regelui și Reginei, cât și d-lui Ión Kalinderu, luminatul Administrator al Domeniului Coronei; și nu voi încetă de a aduce rugăciuni Marelui Dumnezeu pentru Înalta protecțiune cu care a fost și este îngrădit acest sfânt locaș, ca și veștitorii ei.

Arhimandrit Chelsic Dimitriu.
Superior Măstirei Slatina.

Pentru copiii cari varsă și au urdinare, următorul mijloc casnic a dat rezultate bune. Se pune într'un castron albușul de la 3 ouă, 250 grame apă și 50 grame zahăr și se bate bine, până ce s'au amestecat bine la un loc. Acest amestec se dă copiilor, fie cu lingurița fie cu cêșca, ori de câte ori vrea copilul. E bine ca acest medicament să se ție într'un loc răcoros și în fie-care zi să se prepare prospet.

„Mercurul Român“, București, strada Smârdaș. 11.
Ziar financiar și de tragere la sorți. — Abonamentul anual Lei 5.
Cereți număr de probă.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisatia este de cel putin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresti.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; — *Secretar*, Const. Bann, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Popescu C. (Ilfov), 1 leu; Ulmănu V. (Ilfov), 1 leu; Petrescu I. (Ilfov), 1 leu; Iacobescu Sevasta (Ilfov) 1 leu; Mirescu G. (Ilfov), 1 leu; Demetrescu D. (Ilfov), 1 leu; Paraschivescu C. (Ilfov), 1 leu; Sachelarie Euf. (Ilfov), 1 leu; Dumitriu I. (Ilfov), 1 leu; Rosescu Elisa (Ilfov), 1 leu; Banu Mih. (Ilfov), 1 leu; Teodorescu C. (Ilfov), 1 leu; Șerbănescu C. (Ilfov), 1 leu; Bărbulescu N. (Ilfov), 1 leu; Domide Virginia (Ilfov), 1 leu; Domide Octavia (Ilfov), 1 leu; Anastasiu S. (București), 2 lei; Anastasiu Virginia (București), 2 lei; Bobăicenu G. (Urlei), 2 lei; Marinescu M. (București), 2 lei; Săbărenu T. (Ilfov), 1 leu; Ionescu Maria (București), 4 lei; Segărcenu Zoe (Ilfov), 1 leu; Simionescu G. (Ilfov), 1 leu; Ionișescu G. (Ilfov), 1 leu; Popescu Ștef. (Ilfov), 1 leu; Nicolescu El. (Ilfov), 1 leu; Ivănescu I. (Ilfov), 1 leu; Popescu Mih. (Ilfov), 1 leu; Brătianu D-tru (Ilfov), 1 leu; Georgescu Elisa (Ilfov), 1 leu; Tudoran Sofia (Ilfov), 1 leu; Ionescu G. (Ilfov), 1 leu; Popescu Gr. (Ilfov), 1 leu; Mărginenu Emilia (Ilfov), 1 leu; Constantinescu Gh. (Ilfov), 1 leu; Hir; zescu Gr. (Ilfov), 1 leu; Tănăsescu Euf. (București), 2 lei; Părvulescu Al. (Cirogărla), 1 leu; Călinescu Ștef., preot (București), 5 lei; Stoencu-Ion, preot (București), 2 lei; Ionescu N., preot (București), 2 lei; Ionescu Gr., preot (București), 2 lei; Petrescu Ion, preot (București), 2 lei; Popescu Roșiori, preot (București), 2 lei; Popian N., preot (București), 2 lei; Ionescu D., preot (București), 2 lei; Nicolescu C., preot (București), 2 lei; Muscelenu Ovid, preot (București), 2 lei; Popescu C., preot (București), 2 lei; Florea C., preot (București), 2 lei; Stoicescu Atanasie, preot (București), 2 lei; Emanuil D., preot (București), 2 lei; Cristescu Radu, preot (București), 2 lei; Bocancea Alex., preot (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II-lea (1902) al Societății e de 1.360, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 6.890, lei și 90 bani.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societății pentru învețătura Poporului Român

Pentru clădirea arpei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefecturii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unul

Câștiguri:

1 a	35.000	Lei	. . . . .	Lei	35.000
1 »	15.000	»	. . . . .	»	15.000
2 »	5.000	»	. . . . .	»	10.000
3 »	2.000	»	. . . . .	»	6.000
6 »	1.000	»	. . . . .	»	6.000
12 »	500	»	. . . . .	»	6.000
30 »	200	»	. . . . .	»	6.000
60 »	100	»	. . . . .	»	6.000
100 »	50	»	. . . . .	»	5.000
250 »	20	»	. . . . .	»	5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vindare:

În București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Financelor; la Casa de Depuneri; la Administrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vâmi și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotărilor s'a fixat la 8 Iunie 1903.

Luminări de ceară curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolenu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se ceară catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au ceară de vîndare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ramburs. Pr. I. Apostolenu. 26-13.

„NATIONALA“

SOCIETATEA GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vîrsat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.688.76

Idem format din capital și alte reserve . . . 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«**Nationala**» asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt permise în toate combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămnei No. 12, București. Reprezentanță generală în București, str. Smărdan No. 4. Agenție în toate orașele din țară.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.

Țilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95, 12.95, 13.95.
» » » » Botonii	»	11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	»	7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	»	5.95, 6.95.
Idem cu Șireluri și Nasturi	»	6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	»	5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.

În tot deauna se găsește mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor ave un scăjémint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.